

Recenze - Wojta Běhounek - Nepohádka

29.12.2004 Wojta Běhounek - Nepohádka

Čas jde kupředu, to je vcelku nepopiratelný fakt. Plyne si svým tempem a nejde zastavit ani vrátit zpět. Budoucnost se mění v minulost, a přítomnost (v historickém pojetí času) vlastně ani neexistuje. Nové se rychle mění na staré, a staré mizí kdesi v propadlišti naší mysli. Něco končí a něco začíná. Paradoxem je, že tuto skutečnost si člověk nejvíce uvědomuje v přítomnosti, protože jedině v ní je schopen posuzovat, co bylo a co bude. Ne, nechci polemizovat na téma "staré dobré časy" či "zářné vyhlídky zítřka". To vše mi prostě prolítlo hlavou, když knihkupec na mou otázku "Nebylo by něco nového českého?", odpověděl "Jasně, tady je nějaká Jana Hnízdilová, pak Jiří Bílek a ještě nějakéj, úplně nověj Pavel Rencín". A já jen stál a přemýšlel, jestli jsem od těch autorů vůbec někdy něco četl, či zda jsem o nich vlastně vůbec někdy slyšel. No jo, doba jde kupředu a i když si toho člověk hned nevšimne, noví autoři se líhnou jak žížaly po dešti. Co naplat - za nějakých pět deset let už jména jako Neff, Kulhánek a Žamboch budou jen "staré dobré časy" a otěže předních autorů české science fiction převezmou jiní, mladší a zkušenější. Můžete se mnou klidně nesouhlasit, ale roky 2002-03 určitě přinesly spousty nových, dosud neznámých tváří. A vzhledem k tomu, že o novou tvorbu je stále větší zájem, věřím, že v následujících letech jich přijde ještě více.

Pavel Rencín (1977) patří mezi ta nová jména, která byste si možná měli zapamatovat. Román *Nepohádka* je jeho prvním větším dílkem. Ale i když autora zná opravdu málokdo, má už na svém kontě přes desítku fantasy povídek v různých českých antologiích (*Drakobijci*, *Kláster slasti*, *Conan v bludišti zrcadel*) a dokonce byl za povídku *Stvořitel* v roce 1999 pasován na rytíře fantasy. Což je na šestadvacetiletého marketingového poradce, fanouška sportu a milovníka dobré nálady, vcelku pěkný úspěch.

Přejdeme však od autora ke knize samotné. Především román *Nepohádka* je opět fantasy. Jenže místo toho, abychom se pohybovali v cizích krajích s exotickými hrdiny, příběh se převážně odehrává v Čechách, ba přímo v Praze. Jeho hrdina Jáchym Vlček se snaží vyrovnat s tím, že jeho malý syn umírá na rakovinu. Dostí nesnadný úkol, navíc když vám ho nabourá malinkatý skřítek, který vám nabídne lék za pomoc při zachraňování pohádkové říše Utopie. A tak místo toho, aby se snažil svou přítomností povzbudit svého syna Petra, běhá Jáchym po našem hlavním městě, po pivovarské Plzni či zasněžených Krkonoších a pomalu odhaluje různé fantastické bytosti v našich "realistických" řadách. Navíc zjišťuje, že nic není tak jednoduché, jak vám to vyloží nějaký potrhlý skřítek. Takže nakonec Jáchym musí opustit i náš svět a navštívit Utopii, aby mohl najít lék pro svého syna a přitom odvrátit nebezpečí, které hrozí oběma světům.

Příjemný příběh v příjemném prostředí - tak by se kniha dala nejlépe charakterizovat. Román má hned od začátku rychlý spád, dvě dějové linie (jedna v našem prostředí a jedna v pohádkovém) a je nabytý lehounkým humorem, u kterého se sice nebudete válet smíchy po zemi, ale ústa vám určitě roztáhne. Navíc je tu spousta skutečných míst, které čtenáři znalí vlastivědy důvěrně poznají.

Něco však příběhu přeci jen trochu podkopává pozitivní hodnocení. Děj sice plyne rychle, ale chvílemi zbytečně škobrtá. Například místo toho, aby se hlavní hrdina nad skřítečím zjevením pozastavil hned na začátku, udělá to až někdy v polovině knihy. Ono se vlastně, když nad tím tak přemýšlím, vše podstatné odehrává až v druhé polovině. Ne že by se v té v první nic nedělo, to ne, ale až asi po 180. stránce začnou zvraty důležité pro zápletku samotnou. Do té doby čtenář s hrdiny všude možné putuje (občas i trochu zbytečně) a seznamuje se s hordou postav, ze kterých jich je pro děj podstatných jen pár.

Pakliže jste se dočetli až sem, už jste určitě pochopili, že nejde o žádnou akční fantasy stylu *Meč a magie*, či popisování dobrodružných zážitků heroické výpravy za magickým předmětem. Dobrodružství nejvíce připomíná *Nekonečný příběh* (střet našeho světa s tím pohádkovým) - je podobně příjemný a milý. Kniha tak jistě zaujme fanoušky městské fantasy a určitě nadchne milovníky fantastické literatury pro mladší čtenáře. Náročnější divák bude však asi trochu zklamán. Ovšem není tak úplně jisté, jestli se za nějaký čas nebudeme v knihkupectvích ptát po nějakém novém Rencínovi. Naši nakladatelé jsou pohotoví a nové tváře na poli fantastické literatury jsou zas pilné. Čas rychle plyne dál a myslím, že tento mladý autor se psaním ještě neskončil. Rozhodně by to byla škoda.

text: Wojta Běhounek

Ikárie

Knihu nabízíme v našem katalogu:

[Nepohádka](#)

Návštěvy	
Celkem	400299
Týden	8274
Dnes	522
Online	46

